

Лазаровден

Лазаровден, Лазарица или Лазарова събота се празнува винаги в съботата преди Цветница, на осмия ден преди Великден. Празникът се отбелязва в чест на Свети Лазар – защитник на християнството. Празникът носи пролетно настроение и се очаква с нетърпение от жителите и гостите на селата и градовете.

В българската традиция Лазаровден е празник на нивите, пасбищата и горите, но и празник на момичетата, които след като лазаруват могат публично да се момеят, да се обличат и държат така, че да ги харесват ергените, да имат любим, да се омъжват.

Три обредни ритуала са свързани с Лазаровден – лазаруване, избиране на кумица и буенек. И трите са свързани с прехода към моминството, с любовта и задомиването.

Според обичая лазаруване, неженените момичета до 16 години стават лазарки. Те са събират на групи. Четири от тях са певици, две са “шеталици” (танцьорки) и една “кумица”. Тя води групата и прибира подаръците.

Премени в народни носии и с цветни венци на главите, момичетата обикалят къщите на селото. Те пеят обредни лазарски песни, пожелават здраве, плодородие, щастие, благоденствие и сбъждане на най-съкровени надежди за всеки от семейството, а от своя страна стопаните ги даряват с орехи, яйца, пари, плодове и дребни подаръци.

На Лазаровден момците от селото искат ръката на своята избраница. Вярвало се е, че мома, която не е лазарувала не може да се омъжи. Затова е било задължително всяко момиче от селото да е лазарувало.

Лазарките изпълняват и специален, ритуален танц – буенек. Хорото се разиграва, докато лазарките пеят и обикалят селото. Те скачат високо, за да пораснат посевите и да бъде плодородна годината и тропат силно с крак, за да бъде добра годината за животновъдите и добитъка да се множи.

По традиция на Лазаровден се откъсват зелени върбови клонки, които ще красят вратите на следващия ден – Върбница (Цветница).

Източник: dechica.com